

**รูปแบบการจัดการกีฬามวยปล้ำเพื่อความเป็นเลิศใน
มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติวิทยาเขตเชียงใหม่
Model of Wrestling Management for Excellence in Thailand
National Sports University, Chiang Mai Campus**

ภิษชกร ปัญญาคำ¹ โชคชัย ปัญญาคำ^{2*} เปรม วาฬบัณฑิตกุล³ และลักษณพร วาฬบัณฑิตกุล⁴
Pitchaphon Panyakham¹ Chokchai Panyakham^{2*} Prem Watabunditkul³ and
Luksanaporn Watabunditkul⁴

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาองค์ประกอบของการจัดการกีฬามวยปล้ำเพื่อความเป็นเลิศ เพื่อพัฒนาและประเมินรูปแบบการจัดการกีฬามวยปล้ำเพื่อความเป็นเลิศในมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ วิทยาเขตเชียงใหม่ การดำเนินการวิจัยแบ่งเป็น 3 ขั้นตอน ดังนี้ 1) การศึกษาองค์ประกอบของการจัดการกีฬามวยปล้ำเพื่อความเป็นเลิศจากการสังเคราะห์วรรณกรรม จำนวน 32 เรื่อง 2) การพัฒนารูปแบบการจัดการกีฬามวยปล้ำเพื่อความเป็นเลิศ ทำการเก็บรวบรวมข้อมูลจากผู้ให้ข้อมูลสำคัญ จำนวน 9 คน โดยใช้แบบสัมภาษณ์และแบบสอบถาม และ 3) การประเมินรูปแบบการจัดการกีฬามวยปล้ำเพื่อความเป็นเลิศ จากกลุ่มเป้าหมาย จำนวน 22 คน โดยใช้แบบประเมิน การวิเคราะห์ข้อมูลหาค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การวิเคราะห์เนื้อหา และการสังเคราะห์เนื้อหา ผลการวิจัยพบว่า รูปแบบการจัดการกีฬามวยปล้ำเพื่อความเป็นเลิศในมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ วิทยาเขตเชียงใหม่ มี 5 องค์ประกอบหลัก 14 องค์ประกอบย่อย ดังนี้ ด้านปัจจัยนำเข้า แบ่งเป็น 4 องค์ประกอบย่อย ประกอบด้วย งบประมาณ สถานที่ อุปกรณ์ และ สิ่งอำนวยความสะดวก การคัดเลือกนักกีฬามวยปล้ำ และ ผู้ฝึกสอนกีฬามวยปล้ำ ด้านกระบวนการ แบ่งเป็น 5 องค์ประกอบย่อย ประกอบด้วย การบริหารองค์กร การสร้างแรงจูงใจ การฝึกซ้อม การจัดประสบการณ์ในการแข่งขัน และการจัดการศึกษา ด้านผลผลิต แบ่งเป็น 3 องค์ประกอบย่อย ประกอบด้วย สมรรถภาพทางกาย สมรรถภาพทางจิตใจ และ ทักษะกีฬามวยปล้ำ ด้านผลลัพธ์ แบ่งเป็น 1 องค์ประกอบ ประกอบด้วย ผลการแข่งขัน และ ด้านข้อมูลย้อนกลับ แบ่งเป็น 1 องค์ประกอบ ประกอบด้วย ความพึงพอใจ ผลการประเมินรูปแบบการจัดการกีฬามวยปล้ำเพื่อความเป็นเลิศใน

¹ สาขาวิชาบริหารจัดการกีฬา คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ วิทยาเขตเชียงใหม่
Department of Sports Management, Faculty of Art, Thailand National Sports University
E-mail : kittinichaphat@hotmail.com

^{2*} สาขาวิชาพลศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ วิทยาเขตเชียงใหม่
Department of Physical Education, Faculty of Education, Thailand National Sports University
E-mail : c.panyakham@tnsu.ac.th

³ สาขาวิชาพลศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ วิทยาเขตเชียงใหม่
Department of Physical Education, Faculty of Education, Thailand National Sports University
E-mail : Prem.tnsu@gmail.com

⁴ สาขาวิชาบริหารจัดการกีฬา คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ วิทยาเขตเชียงใหม่
Department of Sports Management, Faculty of Art, Thailand National Sports University
E-mail : kiku_panyawong@hotmail.com

* Corresponding author

มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ วิทยาเขตเชียงใหม่ ด้านความเป็นไปได้ อยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.55 ด้านความเหมาะสม ด้านความเป็นประโยชน์ และ ด้านความถูกต้อง อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.50 4.45 และ 4.38 ตามลำดับ

คำสำคัญ : การจัดการกีฬา รูปแบบ กีฬามวยปล้ำ ความเป็นเลิศทางการกีฬา

Abstract

This research aimed 1) to study the components of wrestling management for excellence; and 2) to develop and evaluate a model of wrestling management for excellence in Thailand National Sports University, Chiang Mai campus. The research has divided into 3 stages: 1) Studying the components of wrestling management for excellence through the synthesis of 32 pieces of relevant literature; 2) Developing the model of wrestling management for excellence by collecting data from 9 key informants using interview and questionnaire; 3) Evaluating the model of wrestling management for excellence using assessments from a target group of 22 participants. Data were analyzed by mean, standard deviation, content analysis, and content synthesis.

The research results identified that the model of wrestling management for excellence in Thailand National Sports University, Chiang Mai campus, consisted of 5 main components and 14 sub-components as follows: Input: 4 sub-components money, facility, athlete and coach. Process: 5 sub-components organizing, motivation, training, experience and education. Output: 3 sub-components wrestling skills, physical fitness, and psychological fitness. Outcome: 1 sub-component sports results. Feedback: 1 sub-component satisfaction. The evaluation of the wrestling management model for excellence in Thailand National Sports University, Chiang Mai campus, found that the feasibility was at the highest level, with an average score of 4.55. The aspects of propriety, utility, and accuracy were at a high level, with average scores of 4.50, 4.45, and 4.38, respectively.

Keywords: Sport Management, Model, Wrestling, Sport Excellence

วันที่รับบทความ: 13 กันยายน 2567

วันที่แก้ไขบทความ: 25 ตุลาคม 2567

วันที่ตอบรับตีพิมพ์บทความ: 31 ตุลาคม 2567

1. บทนำ

1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของงานวิจัย

การกีฬาถือว่าเป็นส่วนสำคัญต่อการพัฒนาสังคม และประเทศชาติ ดังคำกล่าวที่ว่า “กีฬาพัฒนาคคน สังคม และเพิ่มมูลค่าเศรษฐกิจไทย” ซึ่งเป็นวิสัยทัศน์ภายใต้แผนพัฒนาการกีฬาแห่งชาติฉบับที่ 7 (พ.ศ. 2566-2570) เพื่อให้หน่วยงานต่าง ๆ ทั้งภาครัฐ เอกชน และองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นได้นำไปใช้เป็นกรอบทิศทางการดำเนินงานเพื่อให้การกีฬาเป็นกลไกสำคัญในการเสริมสร้างความมั่นคงทางสังคม และความมั่นคงทางเศรษฐกิจของประเทศอย่างยั่งยืนต่อไป และเพื่อให้เกิดการพัฒนานักกีฬาจากชั้นพื้นฐานสู่ความเป็นเลิศ กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬาจึงมุ่งเน้นการสร้างและพัฒนานักกีฬาให้ประสบความสำเร็จในการแข่งขันในระดับต่าง ๆ อันจะเป็นการสร้างชื่อเสียง ให้ประเทศชาติ และส่งเสริม

การพัฒนาต่อยอดนักกีฬาที่มีความเป็นเลิศไปสู่การเป็นนักกีฬาอาชีพ (กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา, 2564, น. 5-8) อย่างไรก็ตามในการพัฒนานักกีฬาเพื่อความเป็นเลิศแบบยั่งยืนได้นั้น จะพัฒนาเพียงทักษะทางการกีฬาอย่างเดียวไม่ได้ แต่จะต้องมีการจัดการอย่างเป็นระบบ หรือที่เรียกว่า “รูปแบบสมรรถนะสูงของการจัดการกีฬา” โดยเฉพาะการพัฒนาองค์ความรู้ที่เหมาะสมกับบริบทของประเทศ (Smith & Smolianov, 2016, pp. 1-19) โดยเฉพาะในยุคศตวรรษที่ 21 นี้ ที่มีความแตกต่างจากในอดีต มีเทคโนโลยีที่ทันสมัยสำหรับการใช้ในการแข่งขันกีฬาและการตัดสินใจซึ่งส่งผลให้รูปแบบการแข่งขันและการฝึกนักกีฬามีความเปลี่ยนแปลงไปจากเดิม อีกทั้งยังมีสื่อและแหล่งเรียนรู้ที่สามารถเข้าถึงได้โดยง่ายเพื่อใช้ในการพัฒนานักกีฬาเพื่อความเป็นเลิศ

การจัดการกีฬาเป็นกระบวนการดำเนินงานด้านการกีฬาให้เกิดความสำเร็จอย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผลตามจุดมุ่งหมายที่ได้กำหนดไว้โดยใช้ทรัพยากรที่มีอยู่และผู้อื่น อีกทั้งยังมีบทบาทสำคัญในการพัฒนานักกีฬาและบุคลากรที่เกี่ยวข้อง โดยมีกระบวนการที่สำคัญประกอบด้วย การวางแผน (planning) การจัดองค์กร (organizing) การปฏิบัติ (implementing) และการควบคุม (controlling) อย่างไรก็ตามในการจัดการกีฬาสสมัยใหม่จำเป็นต้องมีรูปแบบที่สามารถรองรับสภาพสังคมและเศรษฐกิจที่เปลี่ยนแปลงไปอย่างรวดเร็ว ดังนั้นการบริหารจัดการจึงมีความซับซ้อนมากยิ่งขึ้นและมีการบูรณาการแนวคิด ทฤษฎี และหลักการในศาสตร์ต่าง ๆ เพื่อให้การจัดการกีฬาสามารถปฏิบัติได้อย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผลต่อไป (ดิฐฐชัย จันทรคุณา, 2565, น. 16)

มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ วิทยาเขตเชียงใหม่ เป็นสถาบันการศึกษาเฉพาะทางด้านกีฬา มุ่งส่งเสริมและพัฒนาให้นักศึกษาให้มีศักยภาพด้านกีฬาสูงสุดของแต่ละบุคคล โดยมีอัตลักษณ์คือ “ทักษะดี มีน้ำใจนักกีฬา พัฒนาสังคม” มุ่งเน้นการผลิตและพัฒนาให้นักศึกษาให้มีทักษะและประสบการณ์ทางการกีฬา เพื่อสะท้อนให้เห็นถึงอัตลักษณ์ด้านกีฬาของนักศึกษา โดยมีสำนักงานกีฬาเป็นหน่วยงานที่มีหน้าที่พัฒนานักกีฬาโดยมีชนิดกีฬาที่รับผิดชอบ 3 ชนิดกีฬา ประกอบด้วย กีฬาเรือพาย กีฬายิงปืน และกีฬามวยปล้ำ ทำหน้าที่ส่งเสริมและพัฒนาให้นักศึกษาให้มีศักยภาพทั้งทางการกีฬา สมรรถภาพทางกายและจิตใจ เพื่อให้เกิดความชำนาญ สามารถเข้าร่วมการแข่งขันกีฬาทั้งในระดับชาติหรือนานาชาติได้ อย่างไรก็ตาม เมื่อพิจารณาจากผลงานของกีฬามวยปล้ำ พบว่า ในปี พ.ศ. 2564 - 2565 มีนักกีฬามวยปล้ำผ่านการคัดเลือกเป็นตัวแทนนักกีฬาทีมชาติไทยจำนวน 1 คน ในขณะที่ พ.ศ. 2566 ไม่มีนักกีฬาที่ผ่านการคัดเลือกเป็นตัวแทนนักกีฬาทีมชาติไทย ซึ่งแสดงให้เห็นถึงการพัฒนาที่ไม่สามารถรักษาระดับมาตรฐานเอาไว้ได้ จึงจำเป็นต้องมีการศึกษาหารูปแบบการจัดการกีฬามวยปล้ำที่มีความเหมาะสมกับบริบทและสภาพปัจจุบันเพื่อให้การพัฒนานักกีฬามวยปล้ำมีประสิทธิภาพและประสิทธิผลมากยิ่งขึ้น

จากเหตุผลข้างต้นผู้วิจัยจึงสนใจศึกษาองค์ประกอบของการจัดการกีฬามวยปล้ำ และนำข้อมูลที่ได้จากการศึกษามาใช้ในการพัฒนารูปแบบการจัดการกีฬามวยปล้ำเพื่อความเป็นเลิศในมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ วิทยาเขตเชียงใหม่ที่มีประสิทธิภาพ สามารถนำมาใช้ในการพัฒนานักกีฬามวยปล้ำในสังกัดให้มีความเป็นเลิศ สามารถเข้าร่วมการแข่งขันกีฬาระดับชาติหรือระดับนานาชาติได้ ตลอดจนได้รับรางวัลจากการเข้าร่วมการแข่งขัน และนำพาชื่อเสียงมาสู่ตนเอง และมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ วิทยาเขตเชียงใหม่ต่อไป

1.2 วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1.2.1 เพื่อศึกษาองค์ประกอบของการจัดการกีฬามวยปล้ำเพื่อความเป็นเลิศ

1.2.2 เพื่อพัฒนารูปแบบการจัดการกีฬามวยปล้ำเพื่อความเป็นเลิศในมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ วิทยาเขตเชียงใหม่

1.2.3 เพื่อประเมินรูปแบบการจัดการกีฬามวยปล้ำเพื่อความเป็นเลิศในมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ วิทยาเขตเชียงใหม่

1.3 ขอบเขตของการวิจัย

การพัฒนารูปแบบการจัดการกีฬามวยปล้ำเพื่อความเป็นเลิศในมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ วิทยาเขตเชียงใหม่ เป็นการวิจัยโดยใช้ระเบียบวิธีวิจัยและพัฒนา (research and development) โดยแบ่งขั้นตอนการวิจัยออกเป็น 3 ขั้นตอน ดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 การศึกษาองค์ประกอบของการจัดการกีฬามวยปล้ำเพื่อความเป็นเลิศ มีขอบเขตการวิจัยดังต่อไปนี้

กลุ่มเป้าหมาย

การศึกษาค้นคว้าองค์ประกอบของการจัดการกีฬามวยปล้ำเพื่อความเป็นเลิศ ผู้วิจัยจะทำการวิจัยเอกสาร (documentary research) โดยการสังเคราะห์วรรณกรรมเพื่อให้ได้แนวคิด ทฤษฎี หลักการ และองค์ความรู้ที่เกี่ยวข้องกับองค์ประกอบของการจัดการกีฬามวยปล้ำเพื่อความเป็นเลิศ จากกลุ่มเป้าหมาย ประกอบด้วย หนังสือ ตำรา และงานวิจัยที่มีการตีพิมพ์เผยแพร่ทั้งในระดับชาติ และนานาชาติ จำนวน 32 เรื่อง

ตัวแปรที่ศึกษา

ตัวแปรอิสระ หลักการ แนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ตัวแปรตาม องค์ประกอบของการจัดการกีฬามวยปล้ำเพื่อความเป็นเลิศ

ขั้นตอนที่ 2 การพัฒนารูปแบบการจัดการกีฬามวยปล้ำเพื่อความเป็นเลิศในมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ วิทยาเขตเชียงใหม่ มีขอบเขตการวิจัยดังต่อไปนี้

กลุ่มผู้ให้ข้อมูลสำคัญ

ผู้มีส่วนร่วมในการวิจัยในขั้นตอนที่ 2 ผู้วิจัยจะทำการศึกษาความคิดเห็นของผู้ให้ข้อมูลโดยประยุกต์ใช้เทคนิคการวิจัยแบบอิตีเฟอฟอร์ซึ่งใช้การสัมภาษณ์รอบแรกแล้วตามด้วยการนำแบบสอบถามไปสอบถามผู้เชี่ยวชาญในรอบที่สองและสาม (จุมพล พูลภัทรชีวิน, 2551, น. 9-13) โดยในขั้นตอนนี้ผู้วิจัยทำการสัมภาษณ์ (EDFR รอบที่ 1) กลุ่มผู้ให้ข้อมูลสำคัญเป็นผู้ทรงคุณวุฒิและผู้เชี่ยวชาญ รวมทั้งสิ้นจำนวน 9 คน ประกอบด้วย ผู้ทรงคุณวุฒิด้านพลศึกษา จำนวน 3 คน ผู้ทรงคุณวุฒิด้านการจัดการกีฬา จำนวน 3 คน และผู้เชี่ยวชาญด้านกีฬามวยปล้ำ จำนวน 3 คน ทำการคัดเลือกแบบเจาะจง (purposive sampling)

ตัวแปรที่ศึกษา

ตัวแปรอิสระ องค์ประกอบของการจัดการกีฬามวยปล้ำเพื่อความเป็นเลิศ

ตัวแปรตาม ร่างรูปแบบการจัดการกีฬามวยปล้ำเพื่อความเป็นเลิศ

ขั้นตอนที่ 3 การประเมินรูปแบบการจัดการกีฬามวยปล้ำเพื่อความเป็นเลิศในมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ วิทยาเขตเชียงใหม่

กลุ่มเป้าหมาย

ผู้มีส่วนร่วมในการวิจัยในขั้นตอนที่ 3 ผู้วิจัยจะทำการศึกษาความคิดเห็นของผู้ที่เกี่ยวข้องกับการจัดการกีฬามวยปล้ำในมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ วิทยาเขตเชียงใหม่ โดยใช้แบบสอบถาม (EDFR รอบที่ 2) รวมทั้งสิ้น 22 คน ประกอบด้วย รองอธิการบดีประจำ วิทยาเขต จำนวน 1 คน หัวหน้าสำนักงานกีฬา จำนวน 1 คน ผู้เชี่ยวชาญด้านกีฬามวยปล้ำหรือผู้ฝึกสอนกีฬามวยปล้ำ จำนวน 2 คน และนักกีฬามวยปล้ำ จำนวน 18 คน

ตัวแปรที่ศึกษา

ตัวแปรอิสระ ร่างรูปแบบการจัดการกีฬามวยปล้ำเพื่อความเป็นเลิศ

ตัวแปรตาม ผลการประเมินรูปแบบการจัดการกีฬามวยปล้ำเพื่อความเป็นเลิศ ด้านความถูกต้อง ด้านความเหมาะสม ด้านความเป็นไปได้ และด้านความเป็นประโยชน์

2. วิธีดำเนินการวิจัย

การพัฒนารูปแบบการจัดการกีฬามวยปล้ำเพื่อความเป็นเลิศในมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ วิทยาเขตเชียงใหม่ ได้รับการพิจารณาจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์ จากวิทยาลัยการสาธารณสุขสิรินธร จังหวัดยะลา รหัสจริยธรรม

SCPHYLIRB-2567/024 เมื่อวันที่ 16 กุมภาพันธ์ 2567 โดยการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยแบ่งขั้นตอนการดำเนินงานเป็น 3 ขั้นตอน ดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 การศึกษาองค์ประกอบของการจัดการกีฬามวยปล้ำเพื่อความเป็นเลิศ มีรายละเอียดวิธีดำเนินการวิจัยดังต่อไปนี้

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

แบบบันทึกการสกัดข้อมูล เป็นเครื่องมือที่ใช้ในการบันทึกข้อมูลที่ได้จากหนังสือ ตำรา วารสารวิชาการ และงานวิจัย แบ่งเป็น 3 ส่วน ประกอบด้วย ข้อมูลทั่วไป สรุปรองคประกอบหลัก และสรุปรองคประกอบย่อยตามองค์ประกอบหลัก (ถ้ามี) ทำการหาคุณภาพของเครื่องมือโดยให้ผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 3 คน ทำการตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา จากนั้นจึงทำการหาค่าความสอดคล้องของผู้ทรงคุณวุฒิ (IOC) ได้ค่าความสอดคล้องเท่ากับ 1.00 ทุกข้อ

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยทำการเก็บรวบรวมข้อมูลโดยดำเนินการตามขั้นตอนของการสังเคราะห์วรรณกรรม 5 ขั้นตอน ดังนี้

1. กำหนดหัวข้อปัญหา จากวัตถุประสงค์การวิจัยในขั้นตอนที่ 1 ผู้วิจัยได้กำหนดคำถามในการทบทวนวรรณกรรมดังนี้ “องค์ประกอบของการจัดการกีฬามวยปล้ำเพื่อความเป็นเลิศประกอบด้วยอะไรบ้าง”

2. กำหนดกรอบ ผู้วิจัยกำหนดกรอบในการสังเคราะห์ผลงานวิชาการโดยใช้แนวคิดในการกำหนดกรอบแนวคิดเชิงองค์ประกอบโดยมุ่งศึกษาองค์ประกอบหลักและองค์ประกอบย่อยของการจัดการกีฬามวยปล้ำเพื่อความเป็นเลิศที่สามารถปฏิบัติได้จริง

3. รวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยทำการดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลตามกรอบที่ได้กำหนดไว้จากวรรณกรรมที่เกี่ยวข้องและทำการบันทึกลงในแบบบันทึกการสกัดข้อมูล

4. วิเคราะห์ข้อมูล จัดหมวดหมู่และทำการสังเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากการรวบรวมข้อมูลตามกรอบที่ได้วางไว้เพื่อให้ได้ข้อสรุปตามลำดับประเด็นการสังเคราะห์ตามกรอบที่ได้กำหนดไว้

5. นำเสนอผลการสังเคราะห์ ผู้วิจัยทำการนำเสนอผลการสังเคราะห์ในรูปแบบแผนภูมิ หรือรูปภาพ เพื่อให้เห็นโครงสร้างทางความคิดองค์ประกอบ และความสัมพันธ์ขององค์ประกอบของปรากฏการณ์นั้น และใช้ข้อความในการอธิบายเพื่อให้เกิดความกระจ่างมากขึ้น

การวิเคราะห์ข้อมูล

ทำการวิเคราะห์ข้อมูลจากการทบทวนวรรณกรรมโดยใช้การวิเคราะห์เชิงเนื้อหา (content analysis) จากนั้นจึงใช้การสังเคราะห์เนื้อหา (synthesis analysis) ในการกำหนดองค์ประกอบของการจัดการกีฬามวยปล้ำเพื่อความเป็นเลิศ

ขั้นตอนที่ 2 การพัฒนารูปแบบการจัดการกีฬามวยปล้ำเพื่อความเป็นเลิศในมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ วิทยาเขตเชียงใหม่ มีรายละเอียดวิธีดำเนินการวิจัยดังต่อไปนี้

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

แบบสัมภาษณ์กึ่งโครงสร้าง ใช้ในการสัมภาษณ์ผู้ทรงคุณวุฒิและผู้เชี่ยวชาญเพื่อพัฒนารูปแบบการจัดการกีฬามวยปล้ำเพื่อความเป็นเลิศในมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ วิทยาเขตเชียงใหม่ ตามองค์ประกอบของการจัดการกีฬามวยปล้ำเพื่อความเป็นเลิศ ที่ได้จากการศึกษาในขั้นตอนที่ 1 เพื่อถามความคิดเห็นและข้อเสนอแนะเพื่อการพัฒนา รังรูปแบบฯ ที่ผู้วิจัยได้สร้างขึ้น ทำการหาคุณภาพของเครื่องมือโดยให้ผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 3 คน ทำการตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา จากนั้นจึงทำการหาค่าความสอดคล้องของผู้ทรงคุณวุฒิ (IOC) ได้ค่าความสอดคล้องเท่ากับ 1.00 ทุกข้อ

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อพัฒนารูปแบบการจัดการกีฬามวยปล้ำเพื่อความเป็นเลิศในมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ วิทยาเขตเชียงใหม่ ตามองค์ประกอบที่ได้จากการศึกษาในขั้นตอนที่ 1 โดยแบ่งเป็น 2 ขั้นตอนดังนี้

1. ขั้นตอนการกำหนดและเตรียมตัวกลุ่มผู้ทรงคุณวุฒิ ผู้วิจัยทำการกำหนดผู้ทรงคุณวุฒิโดยพิจารณาตามเกณฑ์การคัดเลือกและทำการเตรียมตัวกลุ่มผู้ทรงคุณวุฒิโดยอธิบายถึงจุดมุ่งหมาย ขั้นตอนต่าง ๆ ของการวิจัย เวลาที่ต้องใช้โดยประมาณและประโยชน์ของการวิจัย ตลอดจนความจำเป็นและความสำคัญของผู้ทรงคุณวุฒิที่มีต่อการวิจัย จากนั้นจึงขอความร่วมมือและเมื่อได้รับการตอบรับจากผู้ทรงคุณวุฒิแล้ว ผู้วิจัยจึงดำเนินการนัดวันเวลาในการเก็บรวบรวมข้อมูลพร้อมทั้งส่งประเด็นสำคัญของงานวิจัย ค่าโครงการวิจัย ผลการวิจัยที่ได้จากขั้นตอนที่ 1 และแนวคำถามให้ผู้ทรงคุณวุฒิเพื่อเตรียมตัวก่อนให้ข้อมูล

2. ขั้นตอนการสัมภาษณ์ ผู้วิจัยทำการส่งหัวข้อในการสัมภาษณ์ไปยังผู้ทรงคุณวุฒิก่อนที่จะทำการสัมภาษณ์ เพื่อให้ผู้ทรงคุณวุฒิได้ศึกษาประเด็น วางแผน และเตรียมข้อมูลประกอบการให้สัมภาษณ์ ในการสัมภาษณ์ผู้วิจัยจะทำการบันทึกการสัมภาษณ์ ทั้งนี้โดยได้รับการอนุญาตจากผู้ทรงคุณวุฒิแล้ว โดยเครื่องมือที่ใช้ในขั้นตอนนี้คือแบบสัมภาษณ์กึ่งโครงสร้าง ระยะเวลาในการสัมภาษณ์ผู้ทรงคุณวุฒิแต่ละท่านใช้เวลาประมาณ 30 นาที – 1 ชั่วโมง

การวิเคราะห์และสังเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยนำข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญมาวิเคราะห์เนื้อหา (content analysis) ความคิดเห็นที่เหมือน และแตกต่างกัน จัดระเบียบข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์ที่อยู่ในประเภทเดียวกันเข้าด้วยกันพร้อมทั้งจัดทำความถี่ของประเด็นคำตอบที่ได้จากผู้ทรงคุณวุฒิ และนำผลการวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้มาสังเคราะห์เพื่อจัดทำเป็นร่างรูปแบบการจัดการกีฬามวยปล้ำเพื่อความเป็นเลิศต่อไป

ขั้นตอนที่ 3 การประเมินรูปแบบการจัดการกีฬามวยปล้ำเพื่อความเป็นเลิศในมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ วิทยาเขตเชียงใหม่ มีรายละเอียดวิธีดำเนินการวิจัยดังต่อไปนี้

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

แบบประเมินรูปแบบการจัดการกีฬามวยปล้ำเพื่อความเป็นเลิศในมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ วิทยาเขตเชียงใหม่ มีจุดมุ่งหมายเพื่อให้ผู้ทรงคุณวุฒิได้ทำการประเมินรูปแบบการจัดการกีฬามวยปล้ำเพื่อความเป็นเลิศในมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ วิทยาเขตเชียงใหม่ ในรายการประเมิน 4 ด้าน ประกอบด้วย ด้านความถูกต้อง (accuracy standards) ด้านความเหมาะสม (propriety standards) ด้านความเป็นไปได้ (feasibility standards) และ ด้านความเป็นประโยชน์ (utility standards) โดยให้น้ำหนักคะแนนเป็นแบบประมาณค่า 5 ระดับ (rating scale) ทำการหาคุณภาพของเครื่องมือโดยให้ผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 3 คน ทำการตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา จากนั้นจึงทำการหาค่าความสอดคล้องของผู้ทรงคุณวุฒิ (IOC) ได้ค่าความสอดคล้องเท่ากับ 1.00 ทุกข้อ

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลโดยส่งแบบประเมินให้กลุ่มเป้าหมายเพื่อทำการประเมินร่างรูปแบบการจัดการกีฬามวยปล้ำเพื่อความเป็นเลิศในมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ วิทยาเขตเชียงใหม่ ระยะเวลาในการทำแบบสอบถามประมาณ 15 – 20 นาที

การวิเคราะห์ข้อมูล

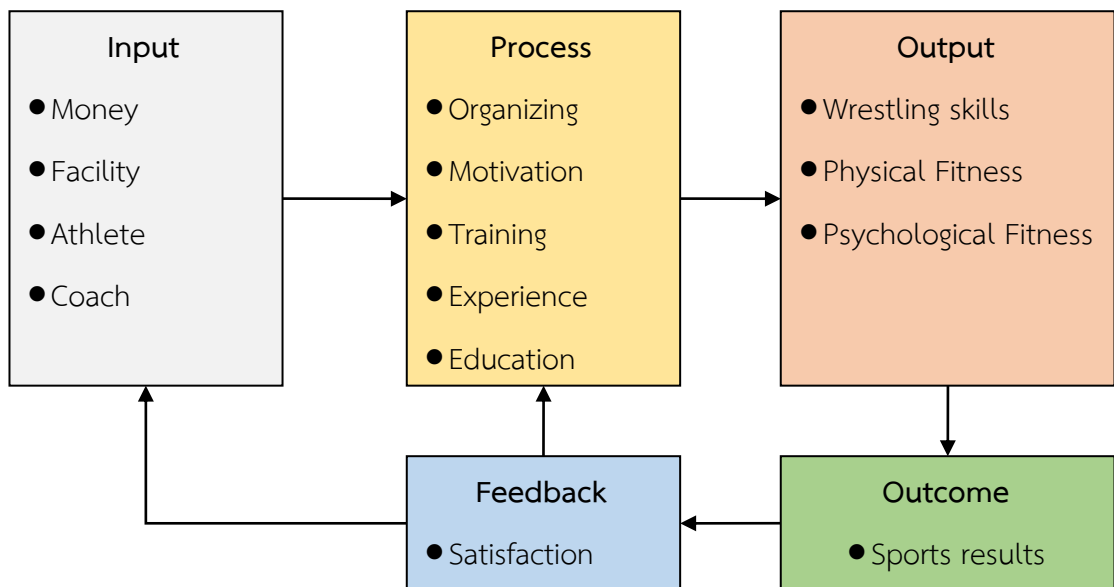
ผลการประเมินวิเคราะห์หาค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน จากนั้นจึงนำมาเทียบกับเกณฑ์การแปลผลดังนี้

คะแนนเฉลี่ย	แปลผล
4.51-5.00	รูปแบบมีความเหมาะสมมากที่สุด
3.51-4.50	รูปแบบมีความเหมาะสมมาก
2.51-3.50	รูปแบบมีความเหมาะสมปานกลาง
1.51-2.50	รูปแบบมีความเหมาะสมน้อย
1.00-1.50	รูปแบบมีความเหมาะสมน้อยที่สุด

3. สรุปผลการวิจัย

การศึกษารองคูประกอบของการจัดการกีฬามวยปล้ำเพื่อความเป็นเลิศ โดยการสังเคราะห์วรรณกรรมเพื่อให้ได้แนวคิด ทฤษฎี หลักการ และองค์ความรู้ที่เกี่ยวข้องกับองค์ประกอบของการจัดการกีฬามวยปล้ำเพื่อความเป็นเลิศ พบว่า องค์ประกอบของการจัดการกีฬามวยปล้ำเพื่อความเป็นเลิศ แบ่งเป็น 5 องค์ประกอบหลัก ดังนี้ ด้านปัจจัยนำเข้า ด้านกระบวนการ ด้านผลผลิต ด้านผลลัพธ์ และด้านข้อมูลย้อนกลับ โดยมีองค์ประกอบย่อยทั้งหมด 14 องค์ประกอบ

จากการสังเคราะห์วรรณกรรมและการสัมภาษณ์ผู้ทรงคุณวุฒิ สามารถพัฒนารูปแบบการจัดการกีฬามวยปล้ำเพื่อความเป็นเลิศในมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ วิทยาเขตเชียงใหม่ ได้ดังนี้



ภาพที่ 1 รูปแบบการจัดการกีฬามวยปล้ำเพื่อความเป็นเลิศ

รูปแบบการจัดการกีฬามวยปล้ำเพื่อความเป็นเลิศในมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ วิทยาเขตเชียงใหม่ แบ่งเป็น 5 องค์ประกอบหลัก และ 14 องค์ประกอบย่อย โดยมีรายละเอียดแต่ละองค์ประกอบดังนี้

1. ด้านปัจจัยนำเข้า (Input) มี 4 องค์ประกอบย่อย ดังนี้

1.1 งบประมาณ (Money) ควรมีการจัดสรรงบประมาณในด้านบุคลากร การจัดหาอุปกรณ์ และสิ่งอำนวยความสะดวก งบประมาณในการส่งนักกีฬาเข้าร่วมการแข่งขัน และเงินรางวัลในการสร้างแรงจูงใจให้กับนักกีฬาและผู้ฝึกสอน จัดสรรทุนการศึกษาให้กับนักกีฬาที่มีความสามารถสูง และมีการจัดหางบประมาณนอกเหนือจากมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติสนับสนุน

1.2 สถานที่ อุปกรณ์ และสิ่งอำนวยความสะดวก (Facility) ควรมีการจัดสถานที่ฝึกซ้อมที่ชัดเจน มีอุปกรณ์การฝึกซ้อมที่เพียงพอและได้มาตรฐานการแข่งขัน มีการบำรุงรักษา ดูแล ซ่อมแซมอย่างเป็นระบบ มีสิ่งอำนวยความสะดวกเพื่อสนับสนุนการฝึกซ้อม เช่น ห้องฟิตเนส ห้องอาบน้ำ

1.3 การคัดเลือกนักกีฬามวยปล้ำ (Athlete) ควรมีเสาะแสวงหานักกีฬามวยปล้ำจากสถาบันการศึกษาในระดับมัธยมศึกษาที่มีความสามารถหรือมีพรสวรรค์ให้เข้ามาเป็นนักกีฬาในสังกัด และเปิดรับสมัครนักศึกษาที่กำลังศึกษาต่อเข้ารับการฝึกฝนเพื่อพัฒนาเป็นนักกีฬามวยปล้ำที่มีความสามารถสูงต่อไป

1.4 ผู้ฝึกสอนกีฬามวยปล้ำ (Coach) ควรคัดเลือกผู้ฝึกสอนที่มีประสบการณ์และเคยได้รับรางวัลในการแข่งขันกีฬามวยปล้ำทั้งในระดับชาติและระดับนานาชาติ มีความรู้ความสามารถในการวางแผนการฝึกซ้อม สามารถติดตามและประเมินผลการฝึกซ้อมของนักกีฬามวยปล้ำเพื่อรายงานความก้าวหน้าต่อหน่วยงานต้นสังกัดได้อย่างต่อเนื่อง และควรมีบุคลากรด้านเวชศาสตร์การกีฬา โภชนาการทางการกีฬา และนักจิตวิทยาการกีฬาอยู่ในทีมผู้ฝึกสอน

2. ด้านกระบวนการ (Process) มี 4 องค์ประกอบย่อย ดังนี้

2.1 การบริหารองค์กร (Organizing) ควรมีโครงสร้างการบริหารงานที่ชัดเจน กำหนดบุคลากรที่รับผิดชอบงานออกเป็นฝ่ายต่าง ๆ มีแผนการพัฒนาบุคลากรรายบุคคล ดำเนินการพัฒนาบุคลากรกีฬาโดยส่งไปอบรมเพื่อพัฒนาความรู้ความสามารถในการเป็นผู้ฝึกสอนกีฬามวยปล้ำ และการเป็นผู้ตัดสินกีฬามวยปล้ำตามหลักสูตรของสมาคมกีฬามวยปล้ำแห่งประเทศไทย หรือสหพันธ์กีฬามวยปล้ำระดับนานาชาติ ตลอดจนส่งบุคลากรกีฬาไปปฏิบัติหน้าที่เป็นผู้ฝึกสอนหรือผู้ตัดสินในการแข่งขันกีฬามวยปล้ำในระดับชาติและนานาชาติ

2.2 การสร้างแรงจูงใจ (Motivation) ควรมีการสร้างแรงจูงใจให้กับนักกีฬา เช่น เกียรติบัตร เงินรางวัล การจัดสวัสดิการที่พึงพอใจตลอดปี

2.3 การฝึกซ้อม (Training) ควรมีการวางแผนการฝึกซ้อมโดยผู้เชี่ยวชาญควบคู่กับการใช้ความรู้ทางวิทยาศาสตร์การกีฬาในการวางแผนการฝึกซ้อม มีการฝึกซ้อมตามแผนโดยค่อย ๆ เพิ่มความหนักในการฝึกเพื่อป้องกันการฝึกที่มากเกินไปและลดความเสี่ยงจากการบาดเจ็บ มีการฝึกจากท่าพื้นฐานและค่อย ๆ เพิ่มเทคนิคที่ซับซ้อนขึ้น มีการทดสอบสมรรถภาพทางกาย การทดสอบทักษะกีฬามวยปล้ำ ในการพัฒนานักกีฬาให้มีสมรรถนะที่สูง

2.4 การจัดประสบการณ์ในการแข่งขัน (Experience) ควรมีการส่งนักกีฬาเข้าร่วมการแข่งขันในระดับชาติและระดับนานาชาติเพื่อให้เกิดประสบการณ์ตรงในการแข่งขัน และประสบความสำเร็จตามเป้าหมายที่ตั้งไว้

2.5 การจัดการศึกษา (Education) ควรมีการจัดการศึกษาในรูปแบบผสมผสาน (Blend learning) โดยนำการเรียนรู้แบบออนไลน์มาใช้ควบคู่กับการเรียนในห้องเรียน เพื่อให้ นักกีฬาสามารถได้รับการจัดการศึกษาควบคู่กับการฝึกซ้อมกีฬาได้อย่างเหมาะสม

3. ด้านผลผลิต (Output) มี 3 องค์ประกอบย่อย ดังนี้

3.1 ทักษะกีฬามวยปล้ำ (Wrestling Skills) การยืนตำแหน่งในรูปแบบมวยปล้ำ การเล่นภาคพื้น มีทักษะในการโจมตีและการป้องกันการจับขาทุ่ม การจับยึดลำตัวส่วนบน และการกดพรอน ซึ่งเป็นเทคนิคที่นิยมใช้ในนักกีฬามวยปล้ำในปัจจุบัน

3.2 สมรรถภาพทางกาย (Physical Fitness) นักกีฬามวยปล้ำควรมีสมรรถภาพทางกายที่อยู่ในระดับดีมาก ในด้านความอดทน (Endurance) ด้านความแข็งแรงแบบอยู่กับที่ (Isometric Strength) และ ความว่องไวเชิงปฏิกิริยา (Reactive Agility)

3.3 สมรรถภาพทางจิตใจ (Psychological Fitness) นักกีฬามวยปล้ำควรมีลักษณะเป็นคนที่ไม่ยอมแพ้ต่ออุปสรรคต่าง ๆ มีความสม่ำเสมอทั้งเรื่องการฝึกซ้อมและการวางตัว เชื่อมั่นในประสิทธิภาพของตนเองมั่นใจว่าตัวเองสามารถทำได้ ปรับปรุงแก้ไขปัญหาเพื่อเอาชนะความพ่ายแพ้ของตนเอง มีความเชื่อมั่นในตนเอง เต็มใจที่จะลองผิดลองถูกเรียนรู้ข้อผิดพลาด พร้อมที่จะเปลี่ยนแปลงเสมอและเข้าใจจุดอ่อนและจุดแข็งของตนเอง มีเป้าหมายและวิสัยทัศน์เพื่อไปถึงเป้าหมายของตนเอง อยู่ในระเบียบวินัยเพื่อที่จะบรรลุเป้าหมายที่ตั้งไว้

4. ด้านผลลัพธ์ (Outcome) มี 1 องค์ประกอบย่อย ดังนี้

ผลการแข่งขัน (Sports results) ควรมีการติดตามและประเมินผลการส่งนักกีฬาเข้าร่วมการคัดเลือกเพื่อเป็นตัวแทนนักกีฬามวยปล้ำทีมชาติไทย การประเมินผลการส่งนักกีฬาเข้าร่วมการแข่งขันกีฬามวยปล้ำทั้งในระดับชาติและระดับนานาชาติ และมีการบันทึกสถิติการแข่งขันของนักกีฬาเพื่อใช้ในการวางแผน และพัฒนาโปรแกรมการฝึกซ้อมต่อไป

5. ด้านข้อมูลย้อนกลับ (Feedback) มี 1 องค์ประกอบย่อย ดังนี้

5.1 ความพึงพอใจ (Satisfaction) ควรมีการสำรวจระดับความพึงพอใจจากนักกีฬา ผู้บริหาร ผู้ฝึกสอนกีฬา และบุคลากรสายสนับสนุนเพื่อให้ได้ข้อมูลเพื่อใช้ในการพัฒนาประสิทธิภาพในการทำงานขององค์กรให้ดียิ่งขึ้นต่อไป

ผลการประเมินรูปแบบการจัดการกีฬามวยปล้ำเพื่อความเป็นเลิศในมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ วิทยาเขต เชียงใหม่ด้านความเป็นไปได้ อยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.55 ด้านความเหมาะสม ด้านความเป็นประโยชน์ และ ด้านความถูกต้อง อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.50 4.45 และ 4.38 ตามลำดับ

4. อภิปรายผล

รูปแบบการจัดการกีฬามวยปล้ำเพื่อความเป็นเลิศในมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ วิทยาเขตเชียงใหม่ แบ่งออกเป็น 5 องค์ประกอบ ประกอบด้วย ปัจจัยนำเข้า กระบวนการ ผลผลิต ผลลัพธ์ และข้อมูลย้อนกลับ โดยมี องค์ประกอบย่อยทั้งหมด 14 องค์ประกอบ สอดคล้องกับการบริหารมุ่งผลสัมฤทธิ์ โดยพิจารณาจากผลผลิตและผลลัพธ์ ที่เกิดขึ้นจริงตามเป้าหมายที่กำหนด (ฉัตรชัย นาถ์พลอย, 2562, น. 177) และสอดคล้องกับ แผนแม่บทภายใต้ ยุทธศาสตร์ชาติ (พ.ศ. 2566-2580) (ฉบับแก้ไขเพิ่มเติม) แผนย่อยการส่งเสริมการกีฬาเพื่อพัฒนาสู่ระดับอาชีพ ซึ่งมีเป้าหมายให้นักกีฬาไทยประสบความสำเร็จในการแข่งขันระดับนานาชาติ ผ่านการส่งเสริมการกีฬาโดยพัฒนาระบบ การเลือกสรรนักกีฬา ส่งเสริมศูนย์ฝึกกีฬาแห่งชาติที่มีอยู่ในพื้นที่ และส่งเสริมสนับสนุนการเข้าร่วมการแข่งขันกีฬาใน ระดับนานาชาติในทุกระดับ (สำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ, 2566, น. 14-1) และสอดคล้องกับ วิสัยทัศน์ของสมาคมกีฬามวยปล้ำแห่งประเทศไทย พ.ศ. 2565 - 2569 ที่ต้องการขับเคลื่อนกีฬามวยปล้ำสู่ความเป็นเลิศ อย่างยั่งยืนบนเวทีโลก (สมาคมกีฬามวยปล้ำแห่งประเทศไทย, 2565, น. 1) โดยมีขั้นตอนการดำเนินงานดังนี้

ด้านปัจจัยนำเข้า (Input) แบ่งเป็น 4 องค์ประกอบย่อย ประกอบด้วย ด้านงบประมาณ (Money) ควรมี การจัดสรรงบประมาณให้เพียงพอและมีการจัดหางบประมาณนอกเหนือจากมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติสนับสนุน สอดคล้องกับ อัช แสนักกี (2558, น. 190) กล่าวว่า งบประมาณสนับสนุนทางการกีฬาจะต้องมีการวางแผนล่วงหน้า และได้รับอย่างเพียงพอ ควบคู่กับการควบคุมงบประมาณอย่างรัดกุมตามแผนที่ได้วางไว้ สถานที่ อุปกรณ์ และสิ่งอำนวยความสะดวก (Facility) ควรมีการจัดสถานที่ฝึกซ้อมที่ชัดเจน มีอุปกรณ์การฝึกซ้อมที่เพียงพอและได้มาตรฐานการ แข่งขัน สอดคล้องกับงานวิจัยของ Akramovich and Alidjanovna (2022, pp. 178-182) ได้กล่าวว่า การพัฒนา นักกีฬามวยปล้ำในสถานศึกษาจำเป็นต้องมีการนำเทคโนโลยี นวัตกรรม และวิธีการที่ทันสมัยมาใช้ในการ พัฒนาโปรแกรมการฝึกอย่างเป็นระบบ และสอดคล้องกับ พลเอก ชาญณรงค์ (2565, น. 174) ได้กล่าวถึง ปัจจัย นำเข้าในการจัดการ สิ่งอำนวยความสะดวกทางการกีฬาประกอบด้วย บุคลากร งบประมาณ สถานที่ วัสดุอุปกรณ์ และ สิ่งอำนวยความสะดวก การบริหาร และ ส่วนผสมทางการตลาด การคัดเลือกนักกีฬามวยปล้ำ (Athlete) ควรมีเสาะ แสวงหานักกีฬามวยปล้ำจากสถาบันการศึกษาในระดับมัธยมศึกษาที่มีความสามารถหรือมีพรสวรรค์ให้เข้ามาเป็น นักกีฬาในสังกัด และเปิดรับสมัครนักศึกษาที่กำลังศึกษาต่อเข้ารับการฝึกฝนเพื่อพัฒนาเป็นนักกีฬามวยปล้ำที่มี ความสามารถสูงต่อไป สอดคล้องกับ บงกช จันทรสุขวงศ์ (2562, น. 164) พบว่า การคัดเลือกนักกีฬา ประกอบด้วย กระบวนการคัดเลือกนักกีฬา การกำหนดคุณสมบัติ การพิจารณาในการคัดเลือกตัวนักกีฬา และการตรวจสภาพร่างกาย นักกีฬา ผู้ฝึกสอนกีฬามวยปล้ำ (Coach) ควรคัดเลือกผู้ฝึกสอนที่มีประสบการณ์และเคยได้รับรางวัลในการแข่งขันกีฬา มวยปล้ำทั้งในระดับชาติและระดับนานาชาติ และควรมีบุคลากรด้านเวชศาสตร์การกีฬา โภชนาการทางการกีฬา และ นักจิตวิทยาการกีฬาอยู่ในทีมผู้ฝึกสอน สอดคล้องกับ พิษณุภา จันทศรี (2563, น. 394) พบว่า การพัฒนานักกีฬา สู่ความเป็นเลิศของมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติยังขาดบุคลากรด้านเวชศาสตร์การกีฬา โภชนาการทางการกีฬา และ จิตวิทยาการกีฬา ตลอดจนมีนักวิทยาศาสตร์การกีฬาไม่เพียงพอต่อการดูแลนักกีฬา

ด้านกระบวนการ (Process) แบ่งเป็น 4 องค์ประกอบย่อย ประกอบด้วย การบริหารองค์กร (Organizing) ควรมี โครงสร้างการบริหารงานที่ชัดเจน กำหนดบุคลากรที่รับผิดชอบงานออกเป็นฝ่ายต่าง ๆ มีแผนการพัฒนามูลฐาน รายบุคคล ดำเนินการพัฒนามูลฐานการกีฬาโดยส่งไปอบรมเพื่อพัฒนาความรู้ความสามารถในการเป็นผู้ฝึกสอนกีฬามวยปล้ำ

และการเป็นผู้ตัดสินกีฬามวยปล้ำตามหลักสูตรของสมาคมกีฬามวยปล้ำแห่งประเทศไทย หรือสหพันธ์กีฬามวยปล้ำระดับนานาชาติ ตลอดจนส่งบุคลากรกีฬาไปปฏิบัติหน้าที่เป็นผู้ฝึกสอนหรือผู้ตัดสินในการแข่งขันกีฬามวยปล้ำในระดับชาติและนานาชาติ สอดคล้องกับสอดคล้องกับผลการวิจัยของ เมศพร เมฆผิ้ง และคณะ (2567, น. 915) พบว่าการจัดการองค์กรเป็นขั้นตอนหนึ่งของการตรวจสอบมาตรฐานของการปฏิบัติงานในด้านต่าง ๆ หากมีการจัดองค์กรที่ดีจะสามารถส่งผลดีต่อองค์กรในกระบวนการ ในการควบคุมดูแลและปฏิบัติงานได้ตามวัตถุประสงค์ที่วางไว้ สอดคล้องกับพนม หงษ์ชุมแพ และศิวัช ศรีโกตางกุล (2563, น. 26-29) และ มณีวรรณ จันทวงศา และคณะ (2562, น. 23-24) ได้กล่าวว่า การพัฒนากีฬาเพื่อความเป็นเลิศควรมีการจัดการระบบองค์ความรู้และเพิ่มศักยภาพของบุคลากรด้านกีฬา เช่น ผู้ฝึกสอน ผู้ตัดสิน ผู้จัดการทีม นักวิทยาศาสตร์การกีฬา และผู้ที่เกี่ยวข้องอย่างต่อเนื่อง การสร้างแรงจูงใจ (Motivation) ควรมีการสร้างแรงจูงใจให้กับนักกีฬา เช่น เกียรติบัตร เงินรางวัล การจัดสวัสดิการที่พึงอาศัยตลอดปี ดังที่ เมศพร เมฆผิ้ง และคณะ (2567, น. 914) กล่าวว่า แรงจูงใจของมนุษย์มีมากมายหลายอย่าง เราถูกจูงใจให้มีการกระทำหรือพฤติกรรมหลายรูปแบบเพื่อความต้องการทางกาย แต่ยังมีความต้องการมากกว่านั้น เช่น ต้องการความสำเร็จ ต้องการเงิน ค่าชมเชย อำนาจ และในฐานะที่เป็นสัตว์สังคม และสอดคล้องกับ พรวิจักษ์ณ์ คุรุทกะ และณัฐชนนห์ ชังพุท (2567, น. 90) กล่าวว่า การสร้างแรงจูงใจ การเสริมแรง กระตุ้นให้เกิดแรงผลักดันให้เกิดความสำเร็จในการแข่งขันกีฬาเป็นปัจจัยสำคัญความสำเร็จทางการกีฬา การฝึกซ้อม (Training) ควรมีการวางแผนการฝึกซ้อมโดยผู้เชี่ยวชาญควบคู่กับการใช้ความรู้ทางวิทยาศาสตร์การกีฬาในการวางแผนการฝึกซ้อม มีการฝึกซ้อมตามแผนโดยค่อย ๆ เพิ่มความหนักในการฝึกเพื่อป้องกันการฝึกที่มากเกินไปและลดความเสี่ยงจากการบาดเจ็บ มีการฝึกจากท่าพื้นฐานและค่อย ๆ เพิ่มเทคนิคที่ซับซ้อนขึ้น มีการทดสอบสมรรถภาพทางกาย การทดสอบทักษะกีฬามวยปล้ำ ในการพัฒนานักกีฬาให้มีสมรรถนะที่สูง สอดคล้องกับงานวิจัยของ Akramovich and Alidjanovna (2022, pp. 178-182) กล่าวว่า การพัฒนานักกีฬามวยปล้ำควรเริ่มจากการฝึกขั้นพื้นฐาน และค่อย ๆ เพิ่มความหนักของการฝึกควบคู่กับการฝึกเทคนิคที่ซับซ้อนเพื่อลดความเสี่ยงจากการบาดเจ็บอันเนื่องมาจากการฝึกที่มากเกินไป การจัดประสบการณ์ในการแข่งขัน (Experience) ควรมีการส่งนักกีฬาเข้าร่วมการแข่งขันในระดับชาติและระดับนานาชาติเพื่อให้เกิดประสบการณ์ตรงในการแข่งขัน และประสบความสำเร็จตามเป้าหมายที่ได้ตั้งไว้ สอดคล้องกับ บงกช จันทรสุขวงศ์ (2562, น. 170) ที่กล่าวว่า ควรมีการพานักกีฬาไปแข่งขันนอกสถานที่เพื่อช่วยให้นักกีฬามีประสบการณ์การแข่งขันและเคยชินกับสภาพสนามหลาย ๆ แบบ

ด้านผลผลิต (Output) แบ่งเป็น 3 องค์ประกอบย่อย ดังนี้ ทักษะกีฬามวยปล้ำ (Wrestling Skills) ควรมีทักษะในการโจมตีและป้องกันขา การยืนตำแหน่ง การล็อกลำตัว ซึ่งเป็นเทคนิคที่นิยมใช้ในนักกีฬามวยปล้ำในปัจจุบัน สอดคล้องกับผลการวิจัยของ Curby et al. (2023, p. 481) ได้ทำการศึกษาสมรรถนะของนักกีฬามวยปล้ำในการแข่งขันโอลิมปิกพบว่า นักกีฬามวยปล้ำชายมักจะทำการโจมตีขาเป็นหลัก ในขณะที่นักกีฬาหญิงมักจะโจมตีข้อเท้าและการเข้าล็อกบนพื้น สมรรถภาพทางกาย (Physical Fitness) นักกีฬามวยปล้ำควรมีสมรรถภาพทางกายที่อยู่ในระดับดีมากในด้านความอดทน (Endurance) ด้านความแข็งแรงแบบอยู่กับที่ (Isometric Strength) และ ความว่องไวเชิงปฏิกิริยา (Reactive Agility) สอดคล้องกับผลการวิจัยของ Özbay and Ulupinar (2022, p. 448) นักกีฬามวยปล้ำที่ประสบความสำเร็จจะมีความแข็งแรงแบบอยู่กับที่ พลังของกล้ามเนื้อ และความแข็งแรงอดทนสูงกว่านักกีฬามวยปล้ำทั่วไป สมรรถภาพทางจิตใจ (Psychological Fitness) นักกีฬามวยปล้ำควรมีลักษณะเป็นคนที่ไม่ยอมแพ้อุปสรรคต่าง ๆ มีความสม่ำเสมอทั้งเรื่องการฝึกซ้อมและการวางตัว เชื่อมั่นในประสิทธิภาพของตนเองมั่นใจว่าตัวเองสามารถทำได้ ปรับปรุงแก้ไข ปัญหาเพื่อเอาชนะความพ่ายแพ้ของตนเอง มีความเชื่อมั่นในตนเอง เต็มใจที่จะลองผิดลองถูกเรียนรู้ข้อผิดพลาด พร้อมทั้งจะเปลี่ยนแปลงเสมอ รู้และเข้าใจจุดอ่อนและจุดแข็งของตนเอง มีเป้าหมายและวิสัยทัศน์เพื่อไปถึงเป้าหมายของตนเอง อยู่ในระเบียบวินัยเพื่อที่จะบรรลุเป้าหมายที่ตั้งไว้ และสอดคล้องกับ พรวิจักษ์ณ์ คุรุทกะ และณัฐชนนห์ ชังพุท (2567, น. 90) กล่าวว่า การเสริมสร้างสมรรถภาพทางกายและทางจิตใจทั้งในระยะก่อนแข่งขัน ระหว่างแข่งขัน และหลังการแข่งขันเป็นการพัฒนาศักยภาพของนักกีฬาและยกระดับความสามารถทางการกีฬาสู่ความ

เป็นเลิศ ส่งผลต่อนักกีฬา ชื่อเสียงของมหาวิทยาลัย และประเทศชาติ (ณัฐกานต์ ชันทอง และคณะ, 2563, น. 246; Trotter et al., 2021)

ด้านผลลัพธ์ (Outcome) มี 1 องค์ประกอบย่อย ดังนี้ ผลการแข่งขัน (Sports results) ควรมีการติดตามและประเมินผลการส่งนักกีฬาเข้าร่วมการคัดเลือกเพื่อเป็นตัวแทนนักกีฬามวยปล้ำทีมชาติไทย การประเมินผลการส่งนักกีฬาเข้าร่วมการแข่งขันกีฬามวยปล้ำทั้งในระดับชาติและระดับนานาชาติ และมีการบันทึกสถิติการแข่งขันของนักกีฬาเพื่อใช้ในการวางแผน และพัฒนาโปรแกรมการฝึกซ้อมต่อไป สอดคล้องกับผลการวิจัยของ เมศพร เมทผึ้ง และคณะ (2567, น. 915) พบว่า หน่วยงานควรมีการกำกับดูแลองค์กรในประเด็นติดตามและประเมินผลการฝึกซ้อม รวมถึงผลการแข่งขันของนักกีฬามวยปล้ำมาพัฒนาปรับปรุงนักกีฬาให้ดีขึ้น

ด้านข้อมูลย้อนกลับ (Feedback) มี 1 องค์ประกอบย่อย ดังนี้ ความพึงพอใจ (Satisfaction) ควรมีการสำรวจระดับความพึงพอใจในการจัดการและผลการแข่งขันของนักกีฬามวยปล้ำจากนักกีฬา ผู้บริหาร ผู้ฝึกสอนกีฬา และบุคลากรสายสนับสนุนเพื่อให้ได้ข้อมูลเพื่อใช้ในการพัฒนาประสิทธิภาพในการทำงานขององค์กรให้ดียิ่งขึ้นต่อไป ซึ่งเป็นตัวชี้วัดในการประเมินการบริหารจัดการอย่างมีมาตรฐานตามแนวทางการพัฒนากีฬาเป็นเลิศ (การกีฬาแห่งประเทศไทย, 2566, น. 23)

5. ข้อเสนอแนะ

5.1 ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

มหาวิทยาลัยควรนำรูปแบบไปใช้อย่างเป็นระบบ และดำเนินการตามขั้นตอนกระบวนการตามรูปแบบที่นำเสนอให้ครบทุกด้านเพื่อพัฒนานักกีฬามวยปล้ำให้มีความสามารถเข้าร่วมการแข่งขันกีฬาระดับชาติ และได้รับรางวัลจากการแข่งขันได้ต่อไป

5.2 ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

ควรมีการศึกษาผลการใช้รูปแบบการจัดการกีฬามวยปล้ำเพื่อความเป็นเลิศในมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ วิทยาเขตเชียงใหม่ เพื่อนำข้อมูลที่ได้มาใช้ในการพัฒนารูปแบบให้มีประสิทธิภาพและประสิทธิผลเพื่อมุ่งพัฒนานักกีฬาจนสามารถเข้าร่วมและได้รับรางวัลจากการแข่งขันกีฬามวยปล้ำในระดับนานาชาติได้

6. กิตติกรรมประกาศ

คณะผู้วิจัยขอขอบคุณมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ วิทยาเขตเชียงใหม่ที่ได้ให้การสนับสนุนงบประมาณในการดำเนินการวิจัยครั้งนี้ และขอขอบคุณผู้ทรงคุณวุฒิที่ได้ให้ข้อมูลอันเป็นประโยชน์จนงานวิจัยสำเร็จลุล่วงไปด้วยดี

7. เอกสารอ้างอิง

- กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา. (2564). *แผนพัฒนากีฬาแห่งชาติ ฉบับที่ 7 (พ.ศ. 2565-2570)*. โรงพิมพ์องค์การค้ำของ สกสค.
- การกีฬาแห่งประเทศไทย. (2566). *เกณฑ์และคู่มือประกอบการพิจารณาการบริหารจัดการอย่างมีมาตรฐานตามแนวทางการพัฒนากีฬาเป็นเลิศ (MODEL) ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2566*.
- จุมพล พูลภัทรชีวิน. (2551). การวิจัยอนาคต. *วารสารสมาคมการวิจัย*, 13(2), 9-13.
- ฉัตรชัย นาลำพลอย. (2562). การบริหารงานแบบมุ่งผลสัมฤทธิ์ในสังคมปัจจุบัน. *วารสารนวัตกรรมการศึกษาและการวิจัย*, 3(3), 171-178.
- ณัฐกานต์ ชันทอง, ธงชาติ พูเจริญ, ไพบุลย์ ศรีชัยสวัสดิ์, และรัชนิ ขวัญบุญจัน. (2563). รูปแบบการบริหารด้านกีฬาโรงเรียนกีฬาในประเทศไทย. *วารสารชุมชนวิจัย มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา*, 14(4), 239-250.
- ดิฐฐชัย จันทรคุณา. (2565). *การจัดการเพื่อประสิทธิผลองค์กรกีฬา*. สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

- บงกช จันทร์สุขวงศ์ (2562). รูปแบบการจัดการกีฬาเพื่อความเป็นเลิศในโรงเรียนกีฬา สังกัดมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา [วิทยานิพนธ์ปริญญาดุษฎีบัณฑิต]. มหาวิทยาลัยนเรศวร.
- พนม หงษ์ชุมแพ, และศิวัช ศรีโคกงามกุล. (2563) การศึกษาศักยภาพในการพัฒนาจังหวัดขอนแก่นสู่ขอนแก่นเมืองกีฬา. *วารสารการบริหารการปกครองและนวัตกรรมท้องถิ่น*, 4(1), 15-30.
- พรวิจักษ์ณ์ ครุฑทะ, และณัฐชนน ชังพุท. (2567). ปัจจัยความสำเร็จทางการกีฬาประเภททีมสำหรับนักกีฬา มหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย. *วารสารจุฬานาครทรรค์*, 11(6), 82-93.
- พลากร ชาณณรงค์. (2565). รูปแบบการจัดการสิ่งอำนวยความสะดวกทางกีฬาของมหาวิทยาลัยราชภัฏ [วิทยานิพนธ์ปริญญาดุษฎีบัณฑิต]. มหาวิทยาลัยนเรศวร.
- พิชญภา จันทศรี. (2563). กลยุทธ์การจัดการคุณภาพโดยรวมเพื่อส่งเสริมกีฬาเพื่อความเป็นเลิศของมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ [วิทยานิพนธ์ปริญญาดุษฎีบัณฑิต]. มหาวิทยาลัยนเรศวร.
- มนีวรรณ จันทวงศา, สุกัญญา เจริญวัฒน์, นภาพร ทัศนัยนา, และเสกสรร ทองคำบรรจง. (2562). การจัดทำแผนการดำเนินงานของสหพันธ์กีฬามวยปล้ำแห่งชาติลาว. *วารสารศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยทักษิณ*, 19(1), 15-26.
- เมศพร เมทผึ้ง, สาโรจน์ แก้วอรุณ, สุตา เนตรสว่าง, และธรรมรส โชติบุญขร. (2567). การบริหารการกีฬาสู่ความเป็นเลิศ เพื่อส่งเสริมการพัฒนาที่ยั่งยืนของโรงเรียนกีฬาในเขตภาคเหนือ สังกัดมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา. *วารสาร มจร อุบลปริทรรศน์*, 9(1), 907-916.
- สมาคมกีฬามวยปล้ำแห่งประเทศไทย. (2565). *แผนงานยุทธศาสตร์ วิสัยทัศน์ พันธกิจ ตำแหน่ง บทบาทหน้าที่ ฝ่ายเทคนิค พ.ศ. 2565-2569*.
- สำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ. (2566). *แผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ (พ.ศ. 2566 – 2580) (ฉบับแก้ไขเพิ่มเติม)*.
- อัส แสนภักดี. (2558). แนวคิดการจัดการกีฬาเพื่อความเป็นเลิศในสถาบันอุดมศึกษาของรัฐ. *วารสารศิลปศาสตร์และวิทยาการจัดการ*, 2(2), 173-201.
- Akramovich, T. A., & Alidjanovna, A. N. (2022). Teaching of the national sports center of wrestling in higher education. *International Journal of Social Science & Interdisciplinary Research*, 11(11), 178–186.
- Curby, D., Dokmanac, M., Kerimov, F., Tropin, Y., Latyshev, M., Bezkorovainyi, D., & Korobeynikov, G. (2023). Performance of wrestlers at the Olympic Games: Gender aspect. *Pedagogy of Physical Culture and Sports*, 27(6), 481–487. <https://doi.org/10.15561/26649837.2023.0606>
- Özbay, S., & Ulupinar, S. (2022). Strength-power tests are more effective when performed after exhaustive exercise in discrimination between top-elite and elite wrestlers. *Journal of Strength and Conditioning Research*, 36(2), 448-454.
- Smith, J., & Smolianov, P. (2016). The high-performance management model: From Olympic and professional to university sport in the United States. *The Sport Journal*, 4(2), 1-19.
- Trotter, M. G., Coulter, T. J., Davis, P. A., Poulus, D. R., & Polman, R. (2021). Social support, self-regulation, and psychological skill use in e-athletes. *Frontiers in Psychology*, 12, 722030.